

Одлука којом се поништава именовање двојице судија из Републике Српске у Уставном суду Босне и Херцеговине

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у вези тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у проналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције Савјета за имплементацију мира одржане 9. и 10. децембра 1997. године у Бону, у којима је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) овог става) “мјере којима се обезбјеђује имплементација цивилног дијела Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”

Високи представник доноси слиједећу

одлуку

1. Одлуке које је Народна скупштина Републике Српске

донијела на сједници одржаној 26. 07. 2002. год. о именовању двојице судија Уставног суда Босне и Херцеговине, и то: проф. др Миодрага Симовића и проф. др Радомира Лукића, и које су касније објављене у “Службеном гласнику Републике Српске” (бр. 47/02, 05. 08. 2002. год.) донесене су у супротности са процедурама које се морају провести према Одлуци Високог представника за Босну и Херцеговину, донесеној 11. 01. 2001. год. (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 2/01, “Службени гласник Републике Српске”, бр. 4/01, “Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 3/01).

2. Наведене одлуке о именовању судија (објављене у “Службеном гласнику Републике Српске”, бр. 47/02, 05. 08. 2002. год., како је горе наведено) ништаве су и не производе никакво правно дејство. Нова процедура именовања треба да се одмах покрене и проведе.

3. Ова Одлука Високог представника доноси се на основу његових овлаштења из члана В Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (како се касније тумачи) према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у вези тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора.

4. Ова Одлука се доноси на основу међународног мандата Високог представника како је претходно речено и не може се оспоравати пред било којим судом у Босни и Херцеговини или било гдје друго.

Сарајево, 16. септембар 2002. год.

*Педи Ешдаун
Високи представник*